

[Wilhelm]

bekendt med, vil ministeren så svare på mit krav om, at jeg i det mindste bliver orienteret derom, når myndigheder under justitsministeriet ulovligt åbner mine breve?»

Begrundelse

Tidligere sager af denne art har jeg rejst i spørgsmål nr. 1101 1978/79, spalte 12660, og i spørgsmål nr. 248 1980/81, spalte 4398.

Nu er der forekommet et nyt tilfælde, som jeg tilfældigt er blevet bekendt med. Et brev af 23. marts 1983 til en indsat i statsfængslet i Vridsløse er uretmæssigt blevet åbnet.

Som i de tidligere tilfælde er det sket i klar modstrid med justitsministeriets cirkulære af 13. september 1978, § 7, stk. 2.

Brevet var afsendt i en folketingskuvert med våbenskjold osv., så der kan ikke have været tvivl om afsender. Skulle man alligevel – uvist af hvilken grund – have ønsket at kontrollere afsender ved at åbne brevet, så har man klart overtrådt bestemmelsen om, at det i så fald skal ske i modtagerens påsyn.

Jeg nærer ikke store forhåbninger om at få stoppet disse myndighedsmisbrug. Det synes også at være for meget forlangt, at myndighederne undskylder begåede lovovertrædelser. Men jeg finder, at folketingsmedlemmer i det mindste måtte have krav på at blive orienteret, når myndigheder under justitsministeriet uretmæssigt har åbnet deres breve. Dette beskedne krav er tidligere blevet afvist. Det fremsættes hermed på ny.

Besvarelse (12/4 83):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Justitsministeriet har indhentet en udtalelse fra statsfængslet i Vridsløselille, der har oplyst, at brevet som følge af mangelfuld adressering blev udleveret til en fængselsbetjent af det navn, der var angivet på kuverten. Dette ville ikke være sket, såfremt den indsattes fulde navn havde været anført på kuverten.

Efter at fængselsbetjenten havde åbnet brevet og konstateret, at det var til den indsatte, fik vedkommende hurtigst muligt brevet udleveret.

Justitsministeriet finder under henvisning til det anførte ikke grundlag for at foretage videre.

Spm. nr. S 915

Til miljøministeren (30/3 83) af:

Margrete Auken (SF):

»Vil ministeren i forlængelse af besvarelse af 18. marts 1983 af spørgsmål nr. S 782 oplyse, om det er tilfredsstillende, at det specialbyggede og efter sigende meget sikre atomaffaldstransportskib »Sigyn« har samme statistiske sandsynlighed for grundstødning som fragtskibe, og hvad er kommentaren til, at skibet i praksis har udvist en grundstødningsfrekvens, der er langt større end fragtskibes?»

Besvarelse (12/4 83):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for industriministeriets søfartsafdeling, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henvise:

»Det er ikke korrekt, at »Sigyn« har udvist en større grundstødningsfrekvens end øvrige handelsskibe.

»Sigyn« er grundstødt én gang, nemlig ved indsejlingen til Barsebäck den 25. november 1982.

Ved »Sigyn«s uheld i Barsebäcksbassinet den 27. februar 1983 fik den en indtrykning i bunden, der var 3 cm dyb og 20 cm i diameter, som følge af, at en stålwire havde viklet sig ind i bovpropellen. Dette uheld vil efter dansk praksis ikke blive betegnet som en grundstødning og ville dermed ikke indgå i statistikken, såfremt skibet havde været dansk.»

Jeg kan tilføje, at sikkerheden ved sejlads med brændselementer med »Sigyn« primært og i langt overvejende grad er baseret på de transportbeholdere, der køres om bord. Herudover er skibet blandt andet med dobbeltbund og -sider i sig selv sikret mod følger af havari ved f.eks. grundstødning, kollision m.v.

Spm. nr. S 916

Til miljøministeren (30/3 83) af:

Margrete Auken (SF):

»Vil ministeren i forlængelse af besvarelse af 18. marts 1983 af spørgsmål nr. S 782 oplyse sandsynligheden for, at det samme skib